

Н. В. Макаренко

викладач німецької мови

кафедри іноземних мов і новітніх технологій навчання

Житомирського державного університету імені І. Франка

Рольова гра як засіб формування іншомовної комунікативної компетенції студентів немовних факультетів

Використання у практичній навчальній діяльності рольових ігор, ігрових завдань та ситуацій забезпечує необхідні умови для вивчення іноземної мови. Ігри, поряд з іншими методами, створюють ефективний комплекс навчання, який допомагає студентам засвоїти матеріал, навчає правильно використовувати його, дозволяє швидко й ефективно вивчати мову.

Рольові ігри є одним з елементів особистісно – орієнтованого підходу до навчання, тому що диференційовані завдання створюють умови, в яких студенти із різними рівнями мовленнєвих умінь та навичок працюють з іншими, не помічаючи цієї різниці.

Рольові ігри відповідають сучасним вимогам Державного освітнього стандарту та є одним з елементів комунікативного підходу, тому що стимулюють мовленнєву діяльність учнів та створюють сприятливі умови для спілкування [2, с. 86-87]. Рольові ігри допомагають засвоювати і систематизувати знання, формувати граматичні знання, лексичні та фонетичні навички, розвивати мовленнєву діяльність, стимулюють мимовільне запам'ятовування мовного матеріалу, забезпечують комунікативну спрямованість навчального процесу. Вони активізують навчально-пізнавальну діяльність учнів, підвищують їх інтерес до занять, підсилюють позитивний емоційний фактор, сприяють створенню позитивного мікроклімату в групі, розвивають увагу, уважність учня, формують почуття товариськості, колективізму, допомагають подолати сором'язливість, усунути мовні бар'єри.

У структуру рольової гри як діяльності органічно входить з'ясування мети, планування, реалізація мети, а також аналіз результатів, у яких особистість цілком реалізує себе як суб'єкт. Мотивація ігрової діяльності забезпечується її добровільністю, можливостями вибору й елементами змагання, задоволення потреби в самоствердженні, самореалізації [1, с. 44-45].

У структуру гри як процесу входять ролі, узяті на себе граючими; ігрові дії як засіб реалізації цих ролей; ігрове вживання предметів, тобто заміщення реальних речей ігровими, умовними; реальні відносини між граючими; сюжет (зміст), тобто область дійсності, умовно відтворена в грі.

Ігрові вправи, що використовуються у навчанні іноземних мов, повинні відповідати дидактичним вимогам, а саме, реалізувати принципи свідомості, розвиваючого навчання, позитивного емоційного фону, посиленої труднощі, загальнометодичним вимогам, що співвідносяться з методичними принципами інтенсивного навчання іноземних мов, а саме, особистісно-орієнтованого спілкування, особистісно-рольової організації навчального матеріалу та навчального процесу.

Рольові ігри надають можливості для розвитку творчих здібностей студентів під час мовленнєвої діяльності за рахунок того, що роль вчителя обмежується тільки поясненням завдання, а далі студент грає самостійно і підбирає ті мовні засоби, які саме він вважає необхідними у ситуації.

Таким чином можна сказати, що рольова гра – це вмотивована діяльність (адже простежується відсутність примусу під час комунікації); індивідуалізована діяльність; навчання і виховання в колективі і через колектив; розвиток психічних функцій і здібностей; навчання із захопленням.

Список використаної літератури

1. Артемов В. А. Психология обучения иностранным языкам / В. А. Артемов // Учеб. пособие. – М.: Просвещение, 1983. – 222 с.
2. Маслико Е. А. Настольная книга преподавателя иностранных языков / Е. А. Маслико // справочное пособие. – Минск.: «Высшая школа», 2001. – 315 с.